

Ved forskellige Henvendelser fra De samvirkende danske Landboforeninger bl. a. ved Skrivelse af 2. August 1945 til Regering og Rigsdag og senere ved Skrivelse af 3. April 1946 til Finansministeren (Bilag 1) har man stærkt fremhævet Betænkeligheden ved en Forhøjelse af Ejendomsskylden, hvor urimeligt og uretfærdigt det vilde være ved en eventuel Eengangsbeskatning at medtage de konjunkturbestemte Forhøjelser af Ejendomsskylden, Besætning, Inventar o. s. v. samt de Beløb, der vil medgaa til Retablering af Bygninger, Inventar og Besætning samt Jordens Gødningskraft uden nogen som helst Hensyntagen til den faktiske Forringelse af Produktionsapparatet og Ejendommenes fremtidige Afkastningsevne. Trods disse Henvendelser har man nu medtaget Konjunkturstigningen heri indbefattet Ejendomsskyldens Forhøjelse i et saadant Omfang, at det ikke alene vil være en Uretfærdighed over for de Landmænd, der rammes af Beskatningen, men for adskillige vil det let kunne medføre, at de ikke vil være i Stand til at fremskaffe den paalignede Eengangsskat, uden at de kommer til at realisere deres Ejendom.

Til Belysning af Forholdene skal vi nævne nogle Eksempler paa Forslagets Virkning (se Bilag 2).

Man vil af disse Regnskaber, der viser Eksempler for Ejendomme af forskellig Størrelse, se, at der kun bliver ganske faa og forholdsvis smaa Beløb tilbage, der er virkelig Formuestigning, medens Resten er Konjunkturstigning.

Som bekendt regnede man almindeligvis efter forrige Verdenskrig med, at Landbruget havde tjent urimeligt store Formuer, men det viste sig desværre, at det var en ganske fejlagtig Bedømmelse, og at det kun var Øjenforblændelse. Retableringen af Landbruget slutte langt større Summer, end nogen havde kunnet regne med, og de daarlige økonomiske Forhold, der fulgte efter, slutte Resten.

Undersøger man Landbrugets Formueforhold, er Resultatet følgende:

1924.....	3 498	Mill. Kr.
1933.....	1 779	— —
1939.....	1 760	— —
1944.....	2 751	— —

Paa Grund af Retableringsomkostninger, Konjunkturfald og svigtende Rentabilitet gik Landbrugets Formue fra 1924 til 1933 ned til ca. Halvdelen, og mange Landbrugere blev insolvente. Dette gjaldt ikke mindst de større Landbrugere, der rantes haardest.

I samme Periode steg Ikke-Landbrugeres Formue fra 6 668 Mill. Kr. i 1924 til 7 106 Mill. Kr. i 1933.

Svingningerne i Landbrugets Formueforhold har saaledes været meget store, og medens Landbruget fik sin halveret, forøgedes Formuen for Ikke-Landbrugere.

Nogle enkelte Eksempler for Ejendomme med samme Ejere i 1924 og 1945 viser følgende store Svingninger i Formueforholdene (se Bilag 3).

Man vil se den kolossale Nedgang i Formuerne fra 1924 til de daarlige Aar i Trediverne, og trods de Erfaringer, man dengang gjorde, stilles der nu Forslag om at eengangsbeskatte den nominelle Formuestigning, der i Løbet af kort Tid kan være smuldret bort.

Resultatet af en saadan Beskatning vil uden Tvivl blive, at Landbrugets Modstandskraft over for kommende Nedgangstider svækkes i meget høj Grad, at Landbruget i mange Tilfælde berøves Evnen til at retablere, modernisere og rationalisere Ejendommene i den Udstrækning, som Tid og Forhold saa ubetinget vil kræve og at dansk Landbrugs Konkurrenceevne i Fremtiden forringes væsentlig; alt til Skade for hele det danske Samfund. Dertil kommer, at denne Beskatning vil medføre, at det vil falde vanskeligt for mange at tilvejebringe Beløbet, da den tilsyneladende Formue bestaar af forhøjet Ejendomsskyld, forhøjet Værdiansættelse af Besætning, Inventar o. s. v. og ikke findes i likvide Værdier.

Det ser jo ogsaa noget ejendommeligt ud, at Finansministeren ved dette Forslag vil konfiskere en meget stor Del af Konjunkturstigningen, samtidig med at der fra Indenrigsministeriet foreligger et Cirkulære, hvorefter f. Eks. Kreditforeningerne ikke maa belaae Konjunkturstigning, og skal dette Cirkulære overholdes, vil de Landbrugere, der rammes af Beskatningen, altsaa ikke kunne tilvejebringe Skattebeløbene ved forøget Belaaning.